

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci žalobcu: **Ing. O.K.**, bytom K., R., zastúpený advokátom JUDr. P. H., Advokátska kancelária v R., R., proti žalovanému: **Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny R.**, J., R., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 14. marca 2007, č. A/2007/3748, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 112/2007-40 zo dňa 23. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S 112/2007-40 zo dňa 23. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z dôvodu, že týmto rozhodnutím bol ukrátený na svojich právach v dôsledku porušenia zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o štátnej službe). Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného sa stotožnil s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Považoval ich za skutkovo správne a v súlade so zákonom. Na námietky žalobcu neprihliadol. Konštatoval, že podľa § 125 ods. 1 Zákona o štátnej službe konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru sa vzťahuje na veci týkajúce sa vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a podľa § 138 ods. 1 tohto zákona odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej komisie. Krajský súd považoval postup správnych orgánov oboch stupňov v súlade s citovanými ustanoveniami Zákona o štátnej službe, ktoré boli účinné v čase preskúmaných rozhodnutí žalovaných správnych orgánov. Nevzal do úvahy tvrdenia právneho zástupcu žalobcu uvedené v oprave a doplnení žaloby zo dňa 26.4.2007, žiadosť o pripustenie zmeny petitu, doručené súdu dňa 30.7.2007, pretože toto rozšírenie žaloby bolo podané po uplynutí zákonnej lehote ustanovenej v § 250b ods. 1 O.s.p. Nestotožnil sa ani s tvrdením žalobcu v pôvodnej žalobe, v zmysle ktorého nebol odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu, pretože zákonom č. 664/2006 Z.z. účinného od 1.1.2007 bol novelizovaný Zákon o štátnej službe, ako aj zákon č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb, zamestnanosti a v súvislosti s tým, bol novelizovaný § 10 ods. 6 Zákona o štátnej službe, v zmysle ktorého vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c/, d/ je jeho štatutárny orgán, a preto riaditeľ Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. bol zároveň vedúcim služobného úradu. Poukázal na to, že podľa § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z.z. úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva Vláda Slovenskej republiky na návrh Ministra práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky, pričom odvolaním riaditeľa úradu, došlo zároveň aj k odvolaniu vedúceho tohto úradu. Nestotožnil sa ani s názorom žalobcu, že rozhodnutie žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru je nezákonné z dôvodu, že k jeho vydaniu došlo predtým, ako mu bolo doručené odvolanie z funkcie riaditeľa, pretože žalobca bol odvolaný z funkcie riaditeľa na základe rozhodnutia Vlády Slovenskej republiky zo dňa 10.1.2007 dňom 10.1.2007, ktorá skutočnosť mu bola oznámená v ponuke voľného štátnozamestnaneckého pomeru doručenej mu dňa 16.1.2007 a dôvodom na skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom ku dňu 22.1.2007 bolo jeho odvolanie z funkcie riaditeľa úradu. Priznanie náhrady vo výške trojnásobku funkčného platu považoval za správne, s poukazom, že táto námietka žalobcu bola vznesená až po uplynutí zákonnej lehote na podanie žaloby. Podľa názoru krajského

súdu v danej veci neboli dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného, a preto žalobu zamietol

Rozhodovanie o náhrade trov konania krajský súd odôvodnil podľa § 250k ods. 1 O.s.p.. Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože bol v konaní neúspešný.

Proti rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolal žalobca. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a alternatívne žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobu zamietol s odôvodnením, že podanie žalobcu zo dňa 30.7.2007 bolo podané po uplynutí lehoty v správnom súdnictve podľa § 250b ods. 1 O.s.p., rozhodol nesprávne a nezákonne. Uviedol, že mu doposiaľ nebolo doručené žiadne rozhodnutie o odvolaní a z toho dôvodu jeho štátnozamestnanecký pomer doposiaľ nemohol platne skončiť. Poukázal na to, že dňa 1.2.2007 mu bol doručený list zo dňa 10.1.2007 podpísaný predsedom vlády Slovenskej republiky, ktorým ho informuje že bol dňom 10.1.2007 odvolaný z funkcie riaditeľa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R.. Uviedol, že tento list nie je rozhodnutím o odvolaní, nemá náležitosti rozhodnutia a nemá iný, než informatívny význam. Dal do pozornosti ust. § 165g Zákona o štátnej službe, z ktorého vyplýva, že u štátneho zamestnanca, ktorý bol do 31.12.2006 vymenovaný do funkcie štatutárneho orgánu v služobnom úrade sa postupuje podľa predpisov platných do 31.12.2006. V tejto súvislosti poukázal na to, že na žalovanom služobnom úrade mu štátnozamestnanecký pomer odvolaním neskončil. Poukázal na prax iných úradov práce, sociálnych vecí a rodiny, ktoré štátnozamestnanecký pomer osôb v úplnej rovnakej právnej pozícii končili odvolaním s tým, že tento pomer mal skončiť dňom rozhodnutia. Považoval za nezákonné rozhodnutie o priznaní náhrady vo výške trojnásobku funkčného platu, pre prípad platného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Namietal zákonnosť rozhodnutia žalovaného o odvolaní aj z dôvodu, že nebolo vydané odvolacím orgánom, ale jeho odvolanie zamietol ten istý orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, čím bola porušená dvojinštančnosť konania.

Žalovaný navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť. Stotožnil sa v celom rozsahu s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku krajského súdu. Nesúhlasil s dôvodmi uvedenými v odvolaní žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa ust. 246c O.s.p. v spojení s ust. § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle ust. § 246c v spojení s § 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie nie je dôvodné.

Odvolací súd nepovažoval za odôvodnenú námietku žalobcu, ktorou namietal správnosť a zákonnosť rozsudku súdu prvého stupňa z dôvodu, že zamietol žalobu s odôvodnením, že podanie žalobcu zo dňa 30.7.2007 bolo podané po uplynutí lehoty v správnom súdnictve podľa § 250b ods. 1 O.s.p..

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca podal na Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 15.5.2007 žalobu o neplatnosti skončenia štátnozamestnaneckého pomeru a preskúmanie postupu správneho orgánu pri skončení štátnozamestnaneckého pomeru a rozhodovaní o odvolaní voči nemu, z obsahu ktorej vyplýva, že žalobca namietal zákonnosť postupu a rozhodnutí, ktorými bol skončený s ním štátnozamestnanecký pomer, žiadajúc určiť, že nebol odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu platne, nebola vykonaná zmena jeho štátnozamestnaneckého pomeru, preto jeho štátnozamestnanecký pomer naďalej trvá.

Podľa § 249 ods. 1, 2 O.s.p. konanie sa začína na návrh, ktorý sa nazýva žalobou. Žaloba musí okrem všeobecných náležitostí podania obsahovať označenie rozhodnutia a postupu správneho orgánu, ktoré napadá, vyjadrenie, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie a postup napadá, uvedenie dôvodov, v čom žalobca vidí nezákonnosť rozhodnutia a postupu správneho orgánu, a aký konečný návrh robí.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

Súd prvého stupňa v danej veci postupoval v súlade s citovanými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku. Správne vyzval žalobcu na opravu a doplnenie žaloby zo dňa 26.4.2007, podanej na súde dňa 15.5.2007, uznesením č. k. 23S 112/2007-23 zo dňa 9.7.2007,

ktorým súčasne žalobcu poučil, ako má žalobu doplniť. Správne súd prvého stupňa postupoval v preskúmovacom konaní po oprave a doplnení pôvodnej žaloby a preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v rozsahu pôvodnej žaloby a na nové dôvody vznesené v doplnení žaloby neprihliadol z dôvodu, že boli vznesené po uplynutí zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvého stupňa konštatuje, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného v medziach pôvodnej žaloby dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody na zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto žalobu zamietol. Pokiaľ súd prvého stupňa súčasne aj konštatuje, že pôvodná žaloba obsahuje také vady konania, ktoré bránia jej vecnému vybaveniu, takéto tvrdenie nemá za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

Odvolačný súd považoval za neodôvodnené aj ďalšie námietky žalobcu, že doposiaľ jeho štátnozamestnanecký pomer nemohol platne skončiť, keďže mu doposiaľ nebolo doručené rozhodnutie o odvolaní a súčasne, že list podpísaný predsedom vlády SR zo dňa 10.1.2007 nie je rozhodnutím, keďže nemá náležitosti rozhodnutia a má len informatívny charakter.

Podľa § 40 ods. 2, písm. b/ Zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z týchto dôvodov: **nezaradenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak**, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu,

Podľa § 5 ods. 4, 6 Zákona o štátnej službe funkcie, do ktorých sa štátni zamestnanci volia alebo vymenúvajú podľa odsekov 3 a 5, sú na účely tohto zákona politickej funkcie, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Výkon politickej funkcie sa považuje za výkon verejnej funkcie.

Podľa § 10 ods. 6, 8, písm. a/ Zákona o štátnej službe **vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c/ a d/ je jeho štatutárny orgán. Služobný úrad po odvolaní vedúceho úradu postupuje podľa § 40 ods. 2 písm. b/, ak ide o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe.**

Podľa § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych, vecí rodiny a služieb úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva vláda SR na návrh Ministra práce, sociálnych vecí a rodiny SR.

Podľa § 125 ods. 1, 2 Zákona o štátnej službe **konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, ďalej len Správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.**

Podľa § 126 Zákona o štátnej službe **orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach** vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a **skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.**

Podľa § 138 ods. 1 Zákona o štátnej službe **odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie.**

Podľa § 32 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa názoru odvolacieho súdu správne orgány oboch stupňov v preskúmvanej veci postupovali v intenciách citovaných právnych noriem a preto ich rozhodnutia treba považovať za skutkovo správne a v súlade so zákonom.

Z administratívneho spisového materiálu v danej veci vyplýva, že žalobca bol dňom 1.6.2004 vymenovaný Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave do funkcie odborný radca - predstavený, riaditeľ a vedúci služobného Úradu práce sociálnych vecí a rodiny v R.; uznesením Vlády SR č. 28/2007 zo dňa 10.1.2007 bol žalobca odvolaný z funkcie riaditeľa služobného úradu, ktorá skutočnosť mu bola oznámená listom; Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny R. skončil so žalobcom štátnozamestnanecký pomer ku dňu 22.1.2007 podľa § 40 ods. 2 písm. b/ Zákona o štátnej službe; z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že služobný úrad skončil štátnozamestnanecký pomer so žalobcom vzhľadom k tomu, že po jeho odvolaní z funkcie riaditeľa Vládou Slovenskej republiky, služobný úrad nemal také miesto na výkon štátnej služby, ktoré by zodpovedalo miestu toho istého odboru štátnej služby a tej istej funkcie, pričom žalobca ponúkané voľné štátnozamestnanecké miesto písomne odmietol a sám navrhoval skončenie tohto pomeru ku dňu 22.1.2007; na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu žalovaný správny orgán jeho odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

Predpokladom skončenia štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/ Zákona o štátnej službe je **nezaradenie odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak**, teda, že po odvolaní štátneho zamestnanca z funkcie vedúceho úradu, nebolo možné ho zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá, alebo odvolaný vedúci úradu ponúkané miesto služobným úradom odmietol.

Zo skutkových okolností v danej veci vyplýva, že žalobca bol odvolaný z funkcie riaditeľa služobného úradu na základe uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 28/2007 zo dňa 10.1.2007, týmto dňom a na základe tejto skutočnosti bol s ním skončený štátnozamestnanecký pomer podľa § 40 ods. 2 písm. b/ Zákona o štátnej službe, pretože ponúknuté miesto štátnej služby služobným úradom odmietol, pričom služobný úrad iné voľné zodpovedajúce miesto štátnej služby nemal. Služobný úrad v danej veci postupoval v súlade s citovanými ustanovenia Zákona o štátnej službe a platným spôsobom so žalobcom skončil štátnozamestnanecký pomer, pretože žalobca bol odvolaný z funkcie, ktorá podľa § 5 Zákona o štátnej službe v spojení s § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z.z. je politickou funkciou,

uznesením Vlády Slovenskej republiky, a takéto odvolanie je jedným zo základných predpokladov pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. b/. Zo skutkových okolností ďalej vyplýva, že žalobca neprijal ponúknuté voľné štátnozamestnanecké miesto služobným úradom a sám navrhoval skončenie tohto pomeru ku dňu 22.1.2007, pričom súčasne z plánu voľných miest v štátnej službe služobné úradu vyplýva, že služobný úrad nemal iné vhodné štátnozamestnanecké miesto, čím boli splnené aj ďalšie zákonné podmienky pre platné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru so žalobcom. Právna norma § 40 ods. 2 písm. b/ Zákona o štátnej službe ustanovuje ako jednu zo zákonných podmienok pre skončenie štátnozamestnaneckého pomeru odvolanie z funkcie vedúceho služobného úradu a právna norma § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z.z. ustanovuje, že riaditeľa úradu vymenúva a odvoláva Vláda Slovenskej republiky na návrh Ministra práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky, ktoré zákonné podmienky v danej veci boli splnené. Pre posúdenie skočenia štátnozamestnaneckého pomeru v danej veci spôsob doručenia rozhodnutia Vlády Slovenskej republiky o odvolaní z funkcie žalobcovi je právne bezvýznamné.

Súd prvého stupňa správne postupoval, keď neprihliadol na námietku žalobcu, že nebol odvolaný z funkcie vedúceho úradu. Podľa ustanovenia § 10 ods. 6 Zákona o štátnej službe účinného od 1.1.2007 (zákon č. 664/2007 Z.z., ktorým sa novelizoval Zákon o štátnej službe) vznikol nový inštitút, tzv. personálna únia, ktorá spojila v sebe funkciu vedúceho služobného úradu a jeho štatutárneho orgánu a preto žalobca odvolaním Vládou Slovenskej republiky z funkcie riaditeľa bol zároveň odvolaný z funkcie vedúceho služobného úradu podľa § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z.z., z ktorých dôvodov sa odvolací súd plne stotožnil s názorom súdu prvého stupňa.

Taktiež bol správny postup súdu prvého stupňa, keď považoval za nedôvodnú námietku žalobcu, ktorou namietal, že v danej veci nebol dodržaný postup dvojinštantnosti konania. Z administratívneho spisu v danej veci vyplýva, že rozhodnutím č. A/2007/3555 zo dňa 22.1.2007 rozhodoval ako orgán príslušný na konanie podľa § 125 ods. 1 v spojení s § 126 Zákona o štátnej službe Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v R. a na základe odvolania žalobcu proti tomuto rozhodnutiu podľa § 138 zákona o štátnej službe o tomto odvolaní rozhodoval ako odvolací orgán Vedúci služobného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v R. preskúmaným rozhodnutím zo dňa 14.3.2007 č. A/2007/3748, teda tvrdenie žalobcu, že v správnom konaní nebol dvojinštantný postup zachovaný, nebolo preukázané.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd, tak ako súd prvého stupňa, je viazaný rozsahom dôvodov žaloby podľa § 250b ods. 1 O.s.p. nemohol odvolací súd preskúmať zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu v časti, ktorou rozhodoval o finančných nárokoch žalobcu, pretože túto námietku žalobca v pôvodnej žalobe nevzniesol a nevyplývala ani z jej obsahu a žalobca tento dôvod nezákonnosti rozhodnutia správnych orgánov uplatnil až v doplnení žaloby zo dňa 30.7.2007, teda po uplynutí zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p..

Odvolací súd z tých istých dôvodov, ako je uvedené vyššie, taktiež nemohol prihliadnuť na námietku žalobcu, že list podpísaný predsedom vlády o jeho odvolaní z funkcie, nie je rozhodnutím, keďže nemá náležitosti rozhodnutia a má len informatívny charakter, pretože žalobca túto námietku vzniesol až v odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa a teda ju vzniesol po uplynutí zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p..

Z tých istých dôvodov odvolací súd neprihliadol ani na námietku žalobcu, ktorou namietal nezákonnosť rozhodnutí správnych orgánov v zmysle § 165g Zákona o štátnej službe, pretože túto námietku žalobca uviedol až v odvolaní proti rozsudku krajského súdu, teda po uplynutí zákonnej lehote podľa § 250b ods. 1 O.s.p..

Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ krajský súd žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je vecne a právne správne, rozhodol vo veci skutkovo správne a v súlade so zákonom a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja O.s.p. v spojení § 246c a s § 219 potvrdil.

Odvolací súd žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 246c O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a v spojení s § 250k ods. 1, pretože mu nevznikol právny nárok na ich náhradu, v dôsledku jeho neúspechu v tomto konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 7. októbra 2008

Za správnosť vyhotovenia: Ľubica Kavivanovová

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu